

Zadnjih se dana ponovno govori o jakoj kuni ili aprecijaciji kune u odnosu na euro. Objekt napada je centralna banka a napadači dolaze sa strane Hrvatske gospodarske komore, sindikata i, napokon, Vlade.

Centralna se banka optužuje jer provodi politiku jake kune, s jedne strane, i, s druge strane, «oporezuje» zaduženje poslovnih banaka u inozemstvu. Prvo, smatraju kritičari, dovodi do smanjenja privredne aktivnosti, a drugo, onemogućava državu da se zadužuje preko poslovnih banaka na – tobože – domaćem tržištu.

Prva priča.

Mala novčana masa ostvaruje velike stope rasta ukoliko se pojave i manji viškovi deviznih sredstava a centralna banka te viškove otkupi. Na ovim sam stranicama o tome pisao kada sam obrazlagao sposobnost/mogućnost centralne banke da dugoročno provodi fiksni tečaj kune. Stvari su poznate i studentima viših godina ekonomskog studija. Naprosto otkup deviza povećava novčanu masu. Pa kako je novčana masa manja od 6 milijardi dolara to je jasno da 600 milijuna dolara znači deset posto. Povećanje od deset posto mora imati utjecaja na rast cijena. To je inflacija. Ove sam godine pisao upravo o problemima pokretanja inflacijske spirale. To se događa kada se poveća novčana mas